

prima instanță: P. Cocitov
instanța de apel: I. Grosu, A. Corcenco, A. Ciobanu

dosarul nr. 2ra-470/17

ÎNCHEIERE

10 martie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președinte, judecătorul

Judecătorii

Ala Cobăneanu

Iuliana Oprea

Ion Druță

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Valerii Ardovan

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Valerii Ardovan împotriva Primăriei comunei Parcani, r-nul Soroca, Consiliului comunei Parcani, r-nul Soroca, Victor Zamăneagră și Victor Spinei cu privire la anularea actelor și constatarea faptului acceptării succesiunii

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 01 decembrie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de Valerii Ardovan și menținută hotărârea Judecătoriei Soroca din 28 iulie 2016, prin care acțiunea a fost respinsă

constată:

La 12 ianuarie 2016, Valerii Ardovan a depus cerere de chemare în judecată împotriva Primăriei satului Parcani, Victor Zamăneagră, Victor Spinei, intervenienți accesorii Alla Cepurneac și Oficiul Cadastral Teritorial Soroca cu privire la anularea actelor și constatarea faptului acceptării succesiunii.

În motivarea acțiunii a invocat că tatăl lui, Ion Ardovan a decedat la 06 noiembrie 2005, care în timpul vieții împreună cu mama lui Alla Cepurneac au locuit în satul Voloave, r-nul Soroca în gospodăria înregistrată în Registrul de evidență a gospodăriilor pentru anii 2002-2006 cu nr. 3, contul 223.

Menționează că potrivit datelor din registrul susmenționat, tatăl lui Ion Ardovan a deținut în satul Voloave, casa de locuit și terenul aferent gospodăriei compuse din două sectoare de teren, dintre care unul cu suprafața de 0,1821 ha amplasat în preajma casei de locuit, iar alt sector de teren cu suprafața de 0,5679 ha în extravilanul satului Voloave, în total 0,75 ha dintre care 0,71 ha pământ arabil, fapt confirmat prin titlul provizoriu ce confirmă dreptul de proprietate, posesiune și beneficiere funciară eliberat pe numele tatălui său.

Relevă că după decesul tatălui lui, Ion Ardovan, toată gospodăria inclusiv și terenul aferent gospodăriei cu suprafața de 0,75 ha, a rămas în grija lui pe care l-a

prelucrat total, iar pe suprafața de 0,5679 ha a sădit în anul 2008 puieți de nucari și pentru toți anii aceștia a achitat și plata impozitului.

Explică că în anul 2013 s-a adresat la notar pentru a primi moștenirea tatălui lui, însă a primit certificat de moștenitor legal numai pe sectorul de teren cu suprafața de 0,1821 ha, deoarece sectorul de teren cu suprafața de 0,5679 ha, pe care dânsul a plantat încă în anul 2008 pomi de nucari este înregistrat pe numele lui Victor Zamăneagră, în temeiul titlului de autentificare a deținătorului de teren cu nr. 1248 din 04 octombrie 1993, cu suprafața redusă de 0,5384 ha.

Notează că în privința acceptării terenului susmenționat s-a adresat în instanța de judecată cu privire la anularea actelor juridice respective, care a fost respinsă pe motiv că a fost stabilit că la 25 august 2005, Primăria satului Voloave a eliberat pe numele lui Victor Zamăneagră titlul de autentificare a dreptului deținătorului de teren, prin care a transmis în proprietate ultimului terenul cu suprafața de 0,5384 ha, cu nr. cadastral 7863105123, amplasat în extravilanul satului Voloave și că dânsul urma să-l atragă în proces pe Victor Zamăneagră în calitate de pârât și nu intervenient accesoriu.

Subliniază că Victor Zamăneagră fiind audiat în instanța de judecată în cauza civilă sus enunțată a recunoscut că sectorul de teren în litigiu i-a aparținut tatălui lui, Ion Ardovan, care i-ar fi vândut terenul cu 1200 lei, iar inginerul cadastral din anul 2002, i-a eliberat titlul deținătorului de teren cu suprafața în litigiu cu anul 1993, pe când acesta nici nu locuia în satul Voloave, contrar prevederilor art. 11 și 12 Cod funciar.

Având în vedere prevederile art. 195, 210 alin. (1), 216 alin. (2), 220 alin. (1) Cod civil, indică că dacă ar fi avut loc în realitate vânzarea sectorului de teren litigios de către tatăl lui, Ion Ardovan, atunci această tranzacție trebuia să fie înregistrată printr-un contract de vânzare-cumpărare notarial, dat fiind faptul că suma obiectului depășește 1000 lei, în conformitate cu Legea cu privire la notariat.

Cu referire la prevederile art. 1516 alin. (3) Cod civil, susține că a acceptat succesiunea, deoarece după moartea tatălui lui, Ion Ardovan, dânsul a posedat terenul în litigiu cu suprafața de 0,5384 ha, sădind pomi de nucari pe toată suprafața respectivă.

Își întemeiază pretențiile în baza dispozițiilor art. 5, 166 CPC, art. 195, 210, 216, 220 Cod civil.

Solicită admiterea acțiunii, declararea nulă a deciziei Primăriei satului Voloave, r-nul Soroca nr. 29 din 01 octombrie 1993, declararea nulă a titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren nr. 1248 din 04 octombrie 1993, cu suprafața de 0, 5384 eliberat pe numele lui Victor Zamăneagră de către Primăria satului Voloave, de a constata faptul acceptării succesiunii de către el a terenului cu suprafața de 0, 5384 ha, cu nr. cadastral 786310512, amplasat în extravilanul satului Voloave, r-nul Soroca și de a încasa cheltuielile de judecată.

La 25 iunie 2016, Valerii Ardovan a depus cerere suplimentară de concretizare a cerințelor.

În motivarea acesteia a invocat că potrivit materialelor anexate la dosar și anume extrasul din registrul bunurilor imobile este stabilit că Victor Zamăneagră

prin contractul de vânzare-cumpărare nr. 4597 din 04 iunie 2013, terenul în litigiu l-a înstrăinat unei rude de-a acestuia, Victor Spinei.

Solicită suplimentar de a anula decizia nr. 29 din 01 octombrie 1993 cu privire la atribuirea lui Victor Zamăneagră sectorul de teren cu suprafața de 0,5384 ha, cu nr. cadastral 7863105123 și a declara nul contractul de vânzare-cumpărare nr. 4597 din 04 iunie 2013 a sectorului de teren cu suprafața de 0,5384 ha, cu nr. cadastral 7863105123, amplasat pe teritoriul comunei Parcani.

Prin încheierea protocolară a Judecătoriei Soroca din 25 iunie 2016, a fost atras în proces în calitate de copârât Consiliul comunei Parcani.

Prin hotărârea Judecătoriei Soroca din 28 iulie 2016, acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 01 decembrie 2016, a fost respins apelul declarat de către Valerii Ardovan și menținută hotărârea primei instanțe.

La 05 ianuarie 2017, prin intermediul Oficiului Poștal, Valerii Ardovan a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 01 decembrie 2016, prin care a solicitat admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, considerându-le ilegale și neîntemeiate.

Menționează că prima instanță analizând probele le-a apreciat incorect în legătură cu ce a ajuns la concluzia eronată precum că la data de 24 august 2005, conform deciziei Primăriei Parcani (sat. Voloave) nr. 29 din 01 octombrie 1993, deținătorului de teren Victor Zamăneagră, i s-a repartizat în proprietate privată teren-grădină cu o suprafață de 0.5384 ha, trecut în registrul cadastral al deținătorilor de terenuri cu nr. 1248 la 04 octombrie 2005 și că la Oficiul Cadastral Teritorial Soroca a fost înregistrat dreptul de proprietate pe numele lui Victor Zamăneagră.

Obiectează că instanța de judecată a lăsat fără apreciere motivele și argumentele invocate de el, precum că terenul în litigiu până în anul 2005 a fost în posesia tatălui lui, Ion Ardovan și că acest lucru l-a recunoscut în instanța de judecată și Victor Zamăneagră, care a indicat că nu-i este cunoscută decizia nr. 29 din 01 octombrie 1993, prin care Primăria comunei Parcani i-ar fi atribuit terenul respectiv de pământ.

Susține că o astfel de decizie nici nu putea fi, invocând că intimatul Victor Zamăneagră a declarat că terenul de pământ nu l-a primit de la Primăria Parcani, dar de la posesorul Ion Ardovan în anul 2005, contra plată în sumă de 1200 lei.

Evidențiază că instanțele de judecată ierarhic inferioare nu a dat nicio apreciere acțiunilor ilegale ale fostului inginer funciar legate de înstrăinarea ilegală a sectorului de teren în litigiu și acțiunilor ilegale ale lui Victor Zamăneagră în obținerea frauduloasă a sectorului de teren în litigiu.

Mai explică că în cadrul ședinței de judecată Primarul comunei Parcani a declarat, că nici la Primăria comunei Parcani și nici în arhiva de stat nu există decizia Consiliului comunal Parcani cu nr. 29 din 1 octombrie 1993, prin care s-ar fi eliberat titlul de proprietate asupra sectorului de teren în litigiu pe numele lui Victor Zamăneagră și că astfel de cazuri au mai fost depistate legate de pretinsa

decizie cu nr. 29 din 1 octombrie 1993, la care fostul inginer cadastral a fost sancționat penal.

Evidențiază că în cadrul ședinței de judecată nu s-a constatat nici argumentul lui Victor Zamăneagră precum că ar fi procurat terenul de la tatăl lui, Ion Ardovan la prețul de 1200 lei, deoarece nu a prezentat instanței nici un document de confirmare în privința transmiterii banilor.

Consideră eronată concluzia instanțelor de judecată ierarhic inferioare că cererea de acceptarea a succesiunii urmează a fi formulată către moștenitorii defunctului.

Menționează că bunurile imobiliare sunt acaparate în mod fraudulos de către Victor Zamăneagră, de aceea consideră că corect a înaintat pretenția către acesta, pentru a le scoate din posesia lui ilegală și mai apoi de a constata faptul acceptării succesiunii de către el, deoarece a intrat în posesia lor prin prelucrarea terenului cu sădirea pomilor de nucari, pe care îi îngrijește și până la moment cu achitarea impozitului funciar pe acest sector de teren.

La 03 martie 2017, prin intermediul Oficiului Poștal, Alla Cepurneac a depus referință, prin care a solicitat admiterea recursului declarat de către Valerii Ardovan.

La 06 martie 2017, prin intermediul Oficiului Poștal, Victor Zamăneagră a depus referință, prin care a solicitat de a considera ca inadmisibil recursul declarat de către Valerii Ardovan.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele cauzei rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților, inclusiv a recurentului, la 20 decembrie 2016, fapt confirmat prin scrisoarea de însoțire anexată la dosar (f. d. 158) și care a fost recepționată de către recurent la 23 decembrie 2016, ceea ce se atestă prin avizul de recepție anexat la dosar (f. d. 166).

Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 05 ianuarie 2017, împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 01 decembrie 2016, în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Valerii Ardovan nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posedă puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de Valerii Ardovan, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Valerii Ardovan ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

dispune:

Recursul declarat de Valerii Ardovan se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Iuliana Oprea

Ion Druță